

Угода

між Урядом Республіки Польща та Кабінетом Міністрів України про правила місцевого прикордонного руху

Уряд Республіки Польща та Кабінет Міністрів України, які надалі іменуються „Договірні Сторони”,

беручи до уваги розпорядження (ЄС) № 1931/2006 Європейського Парламенту та Ради ЄС від 20 грудня 2006 року, що встановлює правила місцевого прикордонного руху на зовнішніх сухопутних кордонах держав-членів та вносить зміни до положень Шенгенської Конвенції,

беручи до уваги розпорядження Ради (ЄС) № 1932/2006 від 21 грудня 2006 року, яка внесла зміни до постанови (ЄС) № 539/2001, в якій наведено перелік третіх держав, громадяни яких зобов'язані мати візи під час перетину зовнішніх кордонів, а також тих країн, громадяни яких звільнено від цієї вимоги,

діючи відповідно до положень Договору між Республікою Польща та Україною про добросусідство, дружні відносини і співробітництво, підписаного у Варшаві 18 травня 1992 року,

керуючись прагненням розвивати відносини стратегічного партнерства та поглиблювати польсько-українське співробітництво в усіх сферах,

беручи до уваги те, що Європейський Союз визнає запровадження безвізового режиму поїздок для громадян України як довготермінову перспективу,

прагнучи до запровадження взаємних спрощень при перетині кордону мешканцями прикордонної зони,

домовились про таке:

Стаття 1

Ця Угода визначає правила місцевого прикордонного руху між державами Договірних Сторін.

Стаття 2

1. У цій Угоді встановлюються такі визначення:

- а) місцевий прикордонний рух – регулярний перетин спільного кордону держав Договірних Сторін жителями прикордонної зони держави однієї Договірної Сторони з метою перебування у прикордонній зоні держави іншої Договірної Сторони з суспільних, культурних або сімейних причин та з обґрунтованих економічних причин, які відповідно до національного законодавства держави іншої Договірної Сторони не

визнаються прибутковою діяльністю, протягом періоду, який не перевищує термінів перебування, встановлених у цій Угоді,

- b) прикордонна зона – територія адміністративних одиниць держав Договірних Сторін, наведених у Додатку 1 до цієї Угоди, яка не перевищує 30 кілометрів від спільного кордону; якщо частина такої адміністративної одиниці лежить на відстані між 30 та 50 кілометром від лінії кордону, то вона тим не менш визнається частиною прикордонної зони,
 - c) дозвіл на перетин кордону в межах місцевого прикордонного руху (далі - „дозвіл”) – документ, що дає право його власнику на багаторазовий перетин спільного кордону держав Договірних Сторін в межах місцевого прикордонного руху, згідно з умовами, визначеними у цій Угоді,
 - d) жителі прикордонної зони – особи, які постійно проживають у прикордонній зоні не менше трьох років, що підтверджується відповідним документом.
2. Положення цієї Угоди поширюється також на подружжя, неповнолітніх і повнолітніх дітей, в тому числі й усиновлених, що залишаються на утриманні осіб, визначених у пп. d) п.1 цієї статті, та неповнолітніх і повнолітніх дітей, у тому числі усиновлених, які залишаються на утриманні іншого з батьків, навіть якщо вони постійно проживають у прикордонній зоні менше ніж 3 роки.

Стаття 3

1. Жителі прикордонної зони можуть перетинати спільний кордон держав Договірних Сторін, в рамках місцевого прикордонного руху, за умови, що вони:
- a) представили дійсний дозвіл,
 - b) не є особами, які внесені у реєстр до Інформаційної Системи Шенген (SIS) з метою відмови у в'їзді,
 - c) не вважаються особами, які становлять загрозу громадському порядку, внутрішній безпеці, здоров'ю населення або міжнародним відносинам держав Договірних Сторін, а також для жодної з держав-членів Виконавчої Конвенції до Шенгенської Угоди від 14 червня 1985 року між урядами держав економічного союзу Бенілюкс, Федеративної Республіки Німеччина, а також Французької Республіки про поступове скасування контролю на їхніх спільних кордонах, зокрема яким не заборонено в'їзд на територію цих країн.
2. Підпункт b) пункту 1 цієї Статті застосовується по відношенню до мешканців прикордонної зони, які мають дозвіл, виданий компетентними органами Республіки Польща.

Стаття 4

Дозвіл, виданий компетентними органами держави однієї Договірної Сторони, дає право його власникові на перетин спільного кордону держав Договірних Сторін та перебування у прикордонній зоні іншої Держави до 60 днів кожного разу з дати перетину кордону, але загалом не більше, ніж 90 днів протягом кожних 6 місяців з дати першого перетину кордону.

Стаття 5

1. Дозвіл може бути виданий жителям прикордонної зони, які:
 - a) мають дійсний проїзний документ, що дає право перетину державного кордону,
 - b) представляють документи, які підтверджують факт постійного проживання у прикордонній зоні протягом періоду не менше трьох років та наявність обґрунтованих підстав для частого перетину кордону держав Договірних Сторін у рамках місцевого прикордонного руху,
 - c) не є особами, які внесені у реєстр до Інформаційної Системи Шенген (SIS) з метою відмови у в'їзді,
 - d) не вважаються особами, які становлять загрозу громадському порядку, внутрішній безпеці, здоров'ю населення або міжнародним відносинам держав Договірних Сторін, а також для жодної з держав-членів Виконавчої Конвенції до Шенгенської Угоди від 14 червня 1985 року між урядами держав економічного союзу Бенілюкс, Федеративної Республіки Німеччина, а також Французької Республіки про поступове скасування контролю на їхніх спільних кордонах, зокрема яким не заборонено в'їзд на територію цих країн.
2. Підпункт c) пункту 1 цієї Статті застосовується по відношенню до мешканців прикордонної зони, які звертаються за отриманням дозволу до компетентних органів Республіки Польща.
3. Документи, які підтверджують факт постійного проживання у прикордонній зоні, наведені в Додатку 2 до цієї Угоди.
4. Перший дозвіл видається жителю прикордонної зони з терміном дії на 2 роки, але не на довше, ніж на період дійсності проїзного документа.
5. Чергові дозволи видаються з терміном дії на 5 років, але на термін не довший, ніж період дії проїзного документа, за умови, що особа, яка звертається у такій справі, користувалась попереднім дозволом згідно з положеннями цієї Угоди та правилами, які стосуються в'їзду і перебування на території держави Договірної Сторони, компетентний орган якої видав дозвіл.

Стаття 6

1. Дозвіл, який видається визначеними органами Держав Договірних Сторін, містить елементи захисту й технічні реквізити згідно з відповідними правилами держав Договірних Сторін.
2. Дозвіл містить фотографію власника дозволу, а також наступну інформацію:
 - a) назву польською та українською мовами,
 - b) серію та номер дозволу,
 - c) ім'я/імена, прізвище/прізвища, дату народження, стать власника дозволу,
 - d) громадянство та місце постійного проживання власника дозволу,
 - e) орган, який видав дозвіл, дату видачі та термін дії дозволу,
 - f) серію та номер дійсного проїзного документа, на підставі якого видано дозвіл,
 - g) прикордонну зону, в якій власник дозволу має право на перебування та переміщення,
 - h) позначку, що власник дозволу не має права на переміщення поза прикордонною зоною та, що кожне порушення правил місцевого прикордонного руху призведе до санкцій, передбачених статтею 10 цієї Угоди.

Стаття 7

1. Компетентні органи держав Договірних Сторін перед набуттям чинності цією Угодою здійснять дипломатичним шляхом обмін зразками дозволів.
2. Компетентні органи держав Договірних Сторін інформуватимуть один одного про зміни у зразках дозволів принаймні за 30 днів до їх запровадження, при цьому надавши нові зразки дозволів.

Стаття 8

1. Компетентні органи держав Договірних Сторін видають дозвіл протягом найбільш короткого строку, проте не більше, ніж через шістдесят календарних (60) днів з дня прийняття заяви з необхідними підтверджуючими документами. В окремих випадках цей строк може бути продовжено щонайбільше до дев'яноста (90) календарних днів.
2. Детальні правила оформлення дозволів, а також правила зберігання та обробки даних, пов'язаних з видачею дозволів, будуть визначені компетентними органами держав Договірних Сторін відповідно до їх національного законодавства.
3. Перелік органів держав Договірних Сторін, визначених для прийому заяв про видачу дозволів та видачі самих дозволів, наведено у Додатку 3 до цієї Угоди.

Стаття 9

1. Збір за прийом і розгляд заяви про видачу дозволу становить 20 євро.
2. Звільняються від оплати такі категорії осіб:
 - a) інваліди;
 - b) пенсіонери;
 - c) діти віком до 18 років.

Стаття 10

1. Особи, які мають право на перетин спільного кордону держав Договірних Сторін в рамках місцевого прикордонного руху, під час перебування на території держави іншої Договірної Сторони зобов'язані дотримуватися законодавства цієї держави.
2. У випадку будь-якого порушення правил місцевого прикордонного руху, встановлених цією Угодою, кожна з Держав Договірних Сторін застосовує санкції, передбачені своїм національним законодавством.
3. Санкції, які можуть бути застосовані державами Договірних Сторін, згідно з чинним національним законодавством, наведені в Додатку 4 до цієї Угоди.
4. Договірні Сторони інформують одна одну дипломатичними каналами про зміни в національному законодавстві, які стосуються санкцій.

Стаття 11

1. Житель прикордонної зони, дозвіл якого був втрачений, пошкоджений або знищений у період перебування на території держави другої Договірної Сторони, зобов'язаний негайно повідомити про це підрозділ органу охорони кордону цієї держави.
2. Підрозділ органу охорони кордону видає довідку, якою підтверджує перетин кордону на підставі дійсного дозволу та його втрату. Договірні Сторони взаємно визнають такі довідки документами, що дають право на перетин кордону з метою повернення на територію держави їх постійного проживання.
3. Договірні Сторони інформують одна одну дипломатичними каналами про компетентні підрозділи органів охорони кордону, уповноважені видавати такі довідки, зазначені в пункті 2 цієї Статті.
4. У випадку, коли втрачений дозвіл знайдено, компетентні органи держави іншої Договірної Сторони невідкладно пересилають його органам держави іншої Договірної Сторони, який видав дозвіл.

Стаття 12

1. Жителі прикордонної зони, які подорожують в рамках місцевого прикордонного руху, можуть перетинати спільний кордон держав

Договірних Сторін через прикордонні пункти пропуску, призначені для міжнародного пасажирського сполучення, а також через пункти пропуску, призначені для місцевого прикордонного руху.

2. Підрозділи органу охорони кордону держав Договірних Сторін здійснюють контроль осіб, які перетинають кордон у рамках місцевого прикордонного руху, згідно зі своїм національним законодавством, але в дозволі та проїзному документі не проставляється відмітка про в'їзд і виїзд.

Стаття 13

1. Жителі прикордонної зони, які перетинають спільний кордон держав Договірних Сторін у рамках місцевого прикордонного руху, повинні мати документ, що підтверджує укладення угоди про страхування здоров'я (страховий поліс, сертифікат), яка гарантує медичній установі покриття коштів за лікування в екстрених ситуаціях або в результаті нещасних випадків, а також коштів санітарного транспортування до країни постійного проживання.
2. Документ, про який йдеться в пункті 1 цієї Статті, повинен відповідати таким вимогам:
 - a) бути дійсним протягом всього терміну перебування на території держави іншої Договірної Сторони, але не менше 14 днів;
 - b) підтверджувати гарантійну страхову суму у розмірі не менше 20000 євро.

Стаття 14

1. Кожна з Договірних Сторін може, з причин громадської безпеки, громадського порядку або здоров'я населення, зупинити дію положень цієї Угоди повністю або частково. Рішення про зупинення повинно бути повідомлене дипломатичними каналами іншій Договірній Стороні не пізніше 48 годин до набуття ним чинності.
2. Договірна Сторона, яка зупинила застосування частково або повністю положень цієї Угоди з причин, зазначених у 1 абзаці цієї Статті, повідомляє дипломатичними каналами іншу Договірну Сторону про скасування цього рішення негайно після припинення причин, за якими воно було прийняте.

Стаття 15

Жодне з положень цієї Угоди не обмежує права кожної Договірної Сторони відмовити у видачі дозволу, у в'їзді або перебуванні на території своєї держави жителю прикордонної зони держави іншої Договірної Сторони, якщо це виникає з положень національного законодавства цієї держави.

Стаття 16

1. У разі необхідності Договірні Сторони дипломатичними каналами обмінюються інформацією та консультуються з питань, які стосуються застосування цієї Угоди.
2. Договірні Сторони створять Спільну Комісію експертів, до компетенції якої відноситимуться:
 - а) моніторинг виконання Угоди,
 - б) вирішення спірних питань, які виникають у ході тлумачення або застосування положень цієї Угоди.
3. Спільна Комісія збиратиметься на засідання у випадку необхідності на запит однієї з Договірних Сторін, однак принаймні раз на рік.

Стаття 17

Додатки 1–4 до цієї Угоди є її невід'ємною частиною.

Стаття 18

За спільною згодою Договірних Сторін до цієї Угоди можуть вноситися зміни.

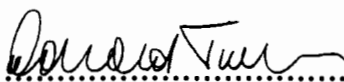
Стаття 19

1. Ця Угода набирає чинності на десятий (10) день після дня отримання дипломатичними каналами останньої з нот, в яких Договірні Сторони інформують одна одну про завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою.
2. Ця Угода укладається на невизначений строк. Вона може бути денонсована шляхом нотифікації кожною з Договірних Сторін. У такому випадку Угода втрачає чинність через 60 днів з дня отримання повідомлення про денонсацію.

Вчинено в Києві 29 березня 2008 року, у двох примірниках, кожен польською, українською і англійською мовами, при чому усі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей в їх тлумаченні, переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Уряд Республіки Польща

За Кабінет Міністрів України

.....

.....